

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Jiguliscaia Anna, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

*Jiguliscaia Anna Xxxxx, născută la xx
xxxxx xxxx, originară din Xxxxx și
domiciliată în Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 18.05.2018-22.06.2018;

instanța de apel: 26.11.2018-21.02.2019;

instanța de recurs: 01.10.2019-06.11.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iunie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Jiguliscaia Anna a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare cu ispășirea acesteia în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Corpurile delictelor: 15 calendare ale anilor 2009, 2010, 2011, 2013 și 2016, 12 cărți de vizită, pe care sunt ilustrate fotografia numitei Jiguliscaia Anna împreună cu alte fete în poze sexi; card bancar, eliberat de BC „Moldova Agroindbank” cet. Jiguliscaia Anna cu nr. xxxxx; telefonul mobil de model „TPhon” cu IMEI xxxxx în care este introdusă cartel SIM „Orange” cu nr. xxxxx; telefonul mobil de model „TPhon” cu IMEI xxxxx, în care este introdusă cartela SIM „Orange” cu nr. xxxxx - anexate la cauza penală, au fost supuse nimicirii ca obiecte folosite la comiterea infracțiunii.

Mijloacele bănești în sumă de 200 (două sute) dolari SUA și 1 500 (una mie cinci sute) euro, ridicate în cadrul percheziției de la Jiguliscaia Anna, asupra cărora

a fost aplicat sechestrul, în baza art. 106 alin.(2) lit. b) Cod penal, s-au confiscat în folosul statului, ca mijloace rezultate din infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Jiguliscaia Anna, începând cu perioadă nestabilă de către organul de urmărire penală și continuând în prezent, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, a îndemnat la practicarea prostituției pe cet. Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, precum și alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, cărora le înlesnea practicarea acestei activități ilegale prin publicarea anunțurilor de prestare a serviciilor sexuale contra plată pe site-urile www.cityoflov.com, www.escort.guide.com, www.escortdirectory.com și www.happyescorts.com, în scopul selectării pentru aceasta a potențialilor clienți, indicând drept telefoane de contact numerele operatorilor de telefonie națională Î.C.S. „Orange” S.A. și Î.C.S. „Moldcell” S.A., xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, ce-i aparțin.

Ulterior, Jiguliscaia Anna, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, solicită și primește de la cet. Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, precum și de la alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, jumătate din suma achitată de fiecare client, după acordarea de către acestea a serviciilor sexuale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Jiguliscaia Anna a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, proxenetismul, exprimat prin îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, asupra a două sau mai multe persoane.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Jiguliscaia Anna, recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, a-i stabili pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar pentru femei.

A încasa din contul inculpatei cheltuielile de judecată în sumă de 200 lei pentru consumabile.

În susținerea apelului, procurorul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatei de către instanța de fond este prea blândă, specificând în acest sens că la stabilirea categoriei de pedeapsă nu s-a ținut cont de faptul că inculpata nu este la prima abatere de la lege în sensul comiterii infracțiunii de proxenetism, chiar dacă în privința ultimei s-a dispus încetarea urmăririi penale și atragerea la răspundere contravențională, iar antecedentul penal este stins.

Astfel, în opinia acuzării, inculpata a continuat într-o perioadă îndelungată de

timp acțiuni ce constituie infracțiunea prevăzută de art. 220 Cod penal, fapt confirmat nu doar prin declarațiile martorilor, care arată că Jiguliscaia Anna le căuta bărbați pentru prestarea serviciilor sexuale încă din anii 2014, ci și de corpurile delictive - calendare ce o reprezintă pe Jiguliscaia Anna și alte fete în poze sexi, datând cu anii 2009, 2010, 2011, 2013 și 2016.

În contextul dat, apelantul a menționat că este vorba despre o infracțiune foarte prelungită în timp, ceea ce duce la concluzia că Jiguliscaia Anna nu s-a oprit de la comiterea infracțiunii după prima atragere la răspundere penală și a susținut că doar prin izolarea acesteia de societate va fi posibilă curmarea activităților ei infracționale.

Totodată, apelantul a indicat că instanța a lăsat fără soluționare solicitarea procurorului privind încasarea de la condamnată în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 200 lei, iar în acest sens, invocând prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, a menționat că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, iar în acest sens cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

3.2. avocatul Mardari Valeriu în numele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței parțial, în latura confiscării obiectelor și în această parte a pronunța o hotărâre nouă potrivit căreia sursele bănești în valoare de 1 700 dolari și telefoanele mobile supuse nimicirii să fie restituite.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat, că instanța la adoptarea soluției sale în vederea confiscării obiectelor, nu a menționat probele pe care se bazează, or în dispozitiv se indică doar că se confiscă sursele bănești depistate la percheziție, se nimicesc două telefoane mobile din motive ca ele au fost folosite la comiterea infracțiunii, concluzii pe care apărarea le critică, considerând că în acest caz puteau fi nimicite cartelele sim, iar aparatele telefonice restituite.

Totodată, în partea confiscării sumei de bani, apelantul a menționat că încă de la urmărirea penală s-a susținut că acești bani sunt ai mamei inculpatei, transmiși pentru nepot care planifica să depună actele la Universitatea Tehnică Chișinău și să achite din ei contractul de studii, însă din motivul confiscării, ultimul a rămas cu dreptul la studii încălcat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2019, apelul avocatului Mardari Valeriu declarat în numele inculpatei a fost respins ca neîntemeiat

S-a admis apelul declarat de către procuror, s-a casat sentința în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

lui Jiguliscaia Anna, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de Jiguliscaia Anna, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Inculpata a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, cauza penală fiind examinată de către instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și în același timp a concluzionat că vina acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost dovedită integral prin cumulul de probe care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

În altă ordine de idei, Colegiul a apreciat concluzia primei instanțe referitor la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatei, ca fiind una prea blândă.

În opinia instanței de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei instanța de fond deși a luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, eronat a considerat că corectarea lui Jiguliscaia Anna e posibilă fără izolare de societate.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind plauzibile argumentele părții acuzării, care a menționat că suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatei, este una prea blândă, inclusiv din motiv că aceasta nu este la prima abatere de la lege pentru comiterea unor fapte similare.

La fel, Colegiul a semnalat ca fiind relevante și alegațiile apelantului indicate în cererea de apel, prin care s-a specificat că pedeapsa stabilită inculpatei, nu-și va atinge scopul de corectare a acesteia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și din partea altor persoane.

Reieșind din cele relevate, Colegiul a notat că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile

ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea vinovatului. Astfel, Colegiul a conchis că corectarea și reeducarea inculpatei va fi posibilă doar prin izolarea ei de societate.

Instanța de apel a mai notat că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatei, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările produse.

Mai mult, Colegiul a reiterat că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării nu s-a constatat.

După cum rezultă din textul sentinței instanței de fond, aceasta a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatei menționând că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără izolarea acesteia de societate, însă fără a-și motiva decizia asupra acestui fapt, ceea ce s-a considerat de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

Prin urmare, Colegiul a apreciat drept întemeiate argumentele din apelul declarat de către procuror și a constatat, că concluziile instanței de fond, precum că corijarea inculpatei este posibilă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a fost greșită și neîntemeiată, ținând cont și de faptul că inculpata dispune de un istoric infracțional pentru infracțiune similară și ca urmare nu a făcut concluzii asupra comportamentului său în vederea respectării legislației.

În contextul dat, instanța de apel a conchis că în privința lui Jiguliscaia Anna, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, urmează a fi stabilită pedeapsă cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la alegațiile procurorului prin care s-a invocat că solicitarea încasării de la inculpată a cheltuielilor de judecată în sumă de 200 lei a rămas nesoluționată, Colegiul penal nu le-a reținut ca întemeiate, or contrar acestor invocări, din textul sentinței atacate se atestă concluzia instanței de fond precum, că solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpată a sumei de 200 lei pentru consumabile, s-a respins ca fiind neîntemeiată, deoarece nu este prevăzută de legislație ca cheltuieli de judecată, raționament cu care instanța de apel a fost de acord și 1-a însușit pe deplin.

Cât ține de invocările avocatului în partea ce ține de confiscarea obiectelor, Colegiul le-a respins ca neîntemeiate și a apreciat justificată concluzia primei instanțe în acest sens.

Astfel, instanța de apel a remarcat că potrivit art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): *rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri*, iar faptul, că mijloacele bănești supuse confiscării, provin din activitatea criminală a inculpatei, se dovedește integral prin circumstanțele de fapt constatate atât în cadrul urmăririi penale cât și la examinarea cauzei, și anume: *„Jiguliscaia Anna, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, solicită și primește de la cet. Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, precum și de la alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, jumătate din suma achitată de fiecare client, după acordarea de către acestea a serviciilor sexuale”*, recunoscute de către inculpată în cadrul audierii în instanța de fond, inclusiv faptul obținerii foloaselor de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, declarații susținute de aceasta în instanța de apel.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a constatat întemeiată concluzia primei instanțe privind și soarta corpurilor delict, și anume - *telefonul mobil de model „IP hone” cu IMEI xxxxx și telefonul mobil de model „IP hone” cu IMEI xxxxx*, dispunând nimicirea acestora, or în conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod de procedură penală, *corpuri delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.*

Totodată, prin prisma art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul a reținut ca justificată concluzia primei instanțe privind supunerii nimicirii a corpurilor delict, or telefoanele mobile ridicate în urma percheziției efectuată la domiciliul inculpatei și recunoscute ca corp delict prin ordonanța procurorului din 18.04.2018 și din 19.04.2018, au servit ca unelte la săvârșirea infracțiunii, păstrând asupra lor urmele acțiunilor criminale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară inculpata, care fără a invoca un temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond, indicând că instanța de apel nemotivat și eronat a tratat soluția adoptată și a admis cerința acuzatorului de stat fără nici o justificare.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală - în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurentă nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpată nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Jiguliscaia Anna, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2019, în propria cauză penală, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 05 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun